

Ali tam doli kder log se senčen in lep razprostira,
 Kder mej drevesi vabèč čisti izvór klokotá,
 Tam vtaborili so se, pripekalo silno vže solnce,
 Dobro utrujencem dèl šátor je gost in hladán,
 Mati prinesli soboj skrbèč okrepčal so okusnih:
 Maslo surovo in kruh, to se prilleglo je vsem!
 Glej, tudi gnjati vsakter zalóžaj prejel je v poboljšek,
 Oj, in pogače na vrh lep in izdaten še kos!
 Vrelca tekoče srebró napòj jim je bilo izbóren,
 Pili zdravijco so ž njim: „maj, naj cvetoči živí!“
 Rádosti, sreče sladké nij bilo ni konca ni kraja,
 S šalo vrstil se je smeh, z ígro na travnici ples.
 Détece nagne sedaj glavíčico ljubo k počitku,
 Mati zaziblje ga v sèn z glasom premilim pojóc:

Cvètne je dôbe
 Priljubljeni dan,
 Pisani vrti,
 Zeléna raván.

Plébite vence,
 Vijóle rastó,
 Pojte, saj tudi
 Vsi ptiči pojó.

Pléšite v krogi,
 Prelepi je kráj,
 Glejte, na zemlji
 Vže našli ste ráj;

V njem vaše srce
 Najlepši je cvet —
 Da ga vihárni
 Osúl ne bi svet!

Lujiza Pesjakova.

Otročje igre

v pésecah.

VII.

*Pédenj-človek in láket-bráda, kakó sta
 se metála.*

Pédenj - človek, láket - bráda
 Izkusíla bi se ráda,
 Kdó močnéjši je v rokáh,
 Kdó trdnéjši je v nogáh.
 Sprímeta se pretesnó,
 Glédata se pregrdó.
 Človek brádo skúbe, víje,
 Da mu v pésti cvíli, vpíje,
 Cvíli, vpíje, malo žíva,
 V kót pobégne in počíva.
 Kadar támkaj se oddáhne,
 Na človeka zópet máhne,
 In pred njím se razkoráči,
 V usta njemu sebe tláči,
 V óči zbada ga košáta,
 Vsa košáta in kosmáta:

Zamaši mu hrkalo,
 Oslepí mu zrkalo;
 Izpodnése mu nožíco,
 Položí ga na zemljíco.
 Pótlej skóči, smúk! na péč,
 Kamor hódi máčka léč;
 Gospodárja se bojí,
 Ki za mízo trdno spí.

VIII.

Kolína.

Mí smo dávi múho kláli
 In kolíne vam posláli,
 Z mėsom tudi klobasíc:
 Nékaj lépih krvavíc,
 Trí meséne,
 Trí prténe.
 Vína sámí si kupíte,
 Ž njím kolíno popláknete!

M—l.

Tolmáč.

VII. Pédenj - človek ali pedanj - človek, možiček, velik samó eno „péd“ ali en „pedanj.“ — Láket - bráda ali: lakát - bráda, to je brada, dolga en „láket“ ali en „lakát“ (en vátal). Té dvé iméni: „pédenj - človek“ in „láket - bráda“ čítamo rés v Valjavčevih pripovédkah na 180. in 184. stráni. — Hrkalo je šalívo rečeno, namesto dušník ali grlo, ker ž njím „hrkamo“. — Zrkalo ali okó.

VIII. Jéterne klobáse Gorénjec imenuje prténe klobáse.